

ΕΛΠΙΣ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Διατριβών ο στίχος λεπ. 30
Εβδομημερῶν ο στίχος λεπ. 30

ΕΚΔΑΙΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Εδωτικῆς Δ. 10
Ἐξωτερικῆς Δ. 12

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ

(Ἀπάντησις εἰς τὸν συγγραφεῖα τῆς «Φωτεινῆς Σάντρη»)

Μεγάλην ἐδονίμασιν εὐχαρίστησιν, τὸ ἀμολογῶ, ὅτι ὁ ἀγαπητὸς φίλος μου κ. Ξενοπούλου δὲν ἐπέδωκε κακὴν πρόθεσιν εἰς ὅσα περὶ αὐτοῦ ἔγραψα. Μετ' ὅσον δύναμιν τῷ παρετήρησα ἐγὼ ὅσα εὐρον ἀξία ἐπικρίσεως, ὁμοίως προσεπάθησεν οὗτος καὶ καταστήσῃ σεβαστὸν καὶ ἀμειψτὸν τὸ ἔργον του. Φυσικῶτατον τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἐσταμάτησεν ἕως ἐδῶ. Ἡθέλησε γὰρ δώσῃ εἰς τὴν ὁπάντησίν του χαρακτῆρα γενικώτερον, χωρίζων δὲ τὴν ἠθικὴν ἀπὸ τῆς τέχνης γὰρ εἶπε ὅτι συγκίνησιν μόνον πωλεῖ καὶ ὅτι ἡμεῖς συνειθισμένοι μετὰ τὰ ἀποκοιμιστικά ἔργα τῆς παλαιᾶς Σχολῆς, ὅπου τὰ πρόσωπα διδάσκουσι κατῆχῃσιν ἀπληχτικῶς δὲν ἠμποροῦμεν γὰρ ἐννοήσωμεν τὰ νέα ἔργα.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ πού ἀκούεται τοῦτο ἐν ὀνόματι τάχα τῆς μεγαλειότητος ὑπηρεσίας, ἣν διὰ τοῦ χωρισμοῦ τούτου λαμβάνει ἡ κοινωνία.

Ἀναγκάζομαι λοιπὸν γὰρ καταφυγῶ εἰς τὴν πενιχρὰν βιβλιοθήκην μου, ὅπως μάθω πῶς ἕως τώρα ἐσκέφθησαν ὅσοι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην προσθέτου ὀξυγόνου, διότι ἐνυπάρχει περίσσεια φωσφόρου εἰς τὴν ἐγκεφαλικὴν αὐτῶν ὕλην, καὶ τοὺς ὁποίους οἱ αἰῶνες ἀεγνώρισαν ὡς φέροντας τὰ σκῆπτρα τῆς αὐθεντίας. Ἰκανοποιεῖ νομίζω ὁ τρόπος οὗτος πολλοὺς ἄλλους καλοβούλους ἐπικριτάς, ὅτινες γνωρίζουσι τοὺς ξένους συγγραφεῖς... ὅπως οἱ βιβλιοπῶλαι. Διότι γὰρ ἐπαρᾶξ ἡ τὴν γνώμην του ἀμελετήτως ἐπὶ ταιούτων ζητημάτων, ἀρκεῖ μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τοὺς μεγαλοφυεῖς. Ἐννοεῖται ὅτι γενικὰς ἰσχυρὰς θὰ γράφωμεν πρὸς ἀνάθεσιν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. Ξενοπούλου, ἀφοῦ οὕτε τὰ ὅρια τῆς «Ἐλπίδος» ἐπιτρέπουσι περισσότερον χωρὸν, οὔτε

ἔχομεν καὶ ὅσα ἐφόδια πρὸς τοῦτο χροιάζονται.

Μίαν μεγάλην ἀλήθειαν, ἐξέφρασεν ὁ Σοφοκλῆς, τὸ φαινόεσθαι ἄστρον τῆς ἀρχαίας σκηνῆς, ὅταν εἶπε· «Πολλὰ τὰ δεινὰ, κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει». Ἐπινοεῖ πολλάκις τὰς μᾶλλον ἀλλοκότους ιδέας, νομίζων δεῖ θὰ καταρῶσῃ γὰρ εὖρη τὴν εὐδαιμονίαν του. Πρῶτον ἠθέλησεν τινὲς γὰρ καταστήσῃσι τὴν ἠθικὴν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῆς θρησκείας, ἐν ὀνόματι τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ὑποστηρίζοντες ὅτι μόνον ἡ γενέσις τοῦ καλοῦ δημιουργεῖ συνθήκας εὐνοικωτέρης ὑπάρξεως. Ἐπειτα ἀπέβαλον αὐτὴν ἐκ τῶν ἔργων τῆς τέχνης διὰ τὴν ἀληθεστέρην αὐτῆς ἐκδήλωσιν.

«Ἡ ὑγιὴς ψυχὴ, λέγει ὁ Ἐμερσον, ὁ ἐπιφανέστατος τῶν σοφῶν τῆς Ἀμερικῆς συνδέεται μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, καθὼς ὁ μαγνήτης στρέφεται πρὸς τὸν πόλον.» Ἀνθρώπος ὅστις ἔχει τὰ δύο ταῦτα ἐφόδια, παραμένει εἰς τοὺς θεατὰς ὡς ἐν διαφανέσι μετότοιχον μετὰ αὐτῶν καὶ τοῦ ἡλίου.» Αὐτὸς εἰνεκάθε δημιουργικὸς συγγραφεὺς εἴτε λυρικός εἴτε δραματικὸς ποιητὴς ὀνομάζεται. Τίς ἀτενίζων τὸν Ἐρμῆν τοῦ Πραξίτελου ἢ τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, ἐπέστησε ποτὲ τὴν προσοχὴν του εἰς τὰ κρύφια μέλη, καὶ ὄχι εἰς τὴν ἀρμονίαν τοῦ ὄλου καὶ εἰς τὴν ἐκπαγλὸν πλαστικὴν μορφήν ἀεὶ ἄθικτον ὑπὸ τοῦ χρόνου διατηροῦσαν τὴν ὄψιν», καθὼς λέγει ὁ Πλούταρχος;

Δὲν ὑπάρχει λόγος γὰρ ἀκούσω τὸν Πανιερώτατον κ. Πλέσσαν, τὸν ὁποῖον ἄλλως ὑπερκαπῶ, ἵνα λάβω διδάγματα ἠθικῆς. Ἐσυνείθηκα γὰρ τερῶ αὐτὴν παιδιόθεν ἐξ αὐτογνωστικῆς ἐννοίας.

Καὶ ἐγὼ ἀνεγνώσα καὶ εἶδα πολλὰ δράματα καὶ κωμωδίας τὴν «Πατρίαν»

τοῦ Σαρδοῦ, τὸν «Ἡθοποιὸν Κῆν», τὴν «Μαρίαν Δάβινσον», Ἀμερικανίδά ποιήτριαν λυρικώτατον δράμα, τὸ «Ἐνσαρκῶν Ἀγαλμα», τὴν «Αἰκατερίνην Χάγουερθ» τὸν «Ταρτούφον» τὸν «Ἀμφικτύωναν» ὡς βάλλωμεν τὰ περισσότερα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παλαιᾶς Σχολῆς, κλασικῆς τραγωδίας, καὶ ἄλλα σοβαρώτερα καὶ ἐλαφρότερα αἰτιὰ ἐνέπνευσεν ἀνωτέρα τέχνη. Φοβοῦμαι δὲ γὰρ τὰ εἴπω μήπως τὰ καυμένα λάβωσιν ἀποδοκιμασίαν. Ὅλα ταῦτα καταλλήλως διεκασκόμενα προκαλοῦσι τὸ δάκρυ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς μετανοίας, τὸ ὅποιον καθαρίζει τὴν σκωρίαν τῆς ψυχῆς καὶ τὸν εὐθυμον γέλωτα ὅστις ζητεῖ διὰ τῆς χαριτολογίας γὰρ φωνεῖσθαι πᾶσαν μυστηρὰν πρᾶξιν καὶ πᾶν αἶσθημα ἀγενές.

Δὲν διδάσκουσιν, εἶνε ἀληθές, τὰ ἔργα ἐκεῖνα γοιστιανικὴν κατῆχῃσιν, ἀλλ' εἰς κανὲν ἐξ αὐτῶν ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐζήτησε γὰρ στεφανώσῃ μετὰ ἀσπίδα κρῖνα τὴν μοιχείαν, γὰρ ὀνομάσῃ τὴν ἀκολασίαν τῆς ἡρωίδος του ὀργασμὸν ψυχῆς ἀνυπομίνου γὰρ μεταδώσῃ ἀνεξάντητον θησαυρὸν ἀφοσιώσεως καὶ ἡγάπης, ἢ γὰρ δικαιολογῆσῃ τὴν ἀστασίαν τῆς, παραμοιάζων αὐτὴν πρὸς κευκὴν περιστέρων, πτερυγίζουσαν ἀκαταπαύστως πρὸς ἀνεύρεσιν καρδίας ἱκανῆς γὰρ τὴν ἐννοήσῃ!! Αὐτὰ βλέπομεν ὑπὸ διαφόρους μορφὰς εἰς πολλὰ δράματα καὶ μυθιστορήματα τῆς νέας Σχολῆς, τὴν ὁποῖαν θαυμάζετε, ἀφίνετε δὲ γὰρ ὑπονοήσῃ ὅτι ἔχουσι περισσότεραν ἀξίαν.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε ἀγαθός, εἴμῃ ὅταν ὀνειροπολῇ, δὲν ἐνθυμοῦμαι, πού ἀνεγνώσα τοῦτο. «Nozzi, tribunali, ed are» κέπέτρεψαν εἰς τὰ ἀνθρώπινα θηρία γὰρ γίνωσι φιλεῦσπλαγγχνα λέγει ὁ ποιητὴς τοῦ «Ἰννοῦ τῶν τάφων». Συνεπῶς τὰ τρία ταῦτα σημεῖα πᾶς δραματικὸς συγγραφεὺς ὀφείλει γὰρ θεωρῆ ἀπαραβίαστα, γὰρ ὑποδεικνύει εἰς τὴν ἀνάσταν καὶ τὸν καρδίαν ἐκαστοῦ, ὅστις καταφεύγει πρὸς τὸν ἄλλον, ἵνα καὶ ἀμάρταν...

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 54.41 45.0108

ναντίας δταν έπιζητή να καλλωπίζη την κακοήθειαν του ήρωός του, να σκεπάζη με αισθηματικώς κρείς τα παραπτώματά του, ένιοτε και τὰ έγκλήματά, έρωτώ πράττει έργον άγαθόν; Διότι έδω είνε τὸ ζήτημα. Άλλον προορισμόν έχει ή σάτυρα, άλλον τὸ θεατρικόν έργον. Πάσα διαφθορά και κακία, τὰς άποίας θέλει αύτη να στιγματίση, παρασύρει τὸ παγετώδες ρεύμα τὸυ σαρκισμοῦ και τῆς έρωονείας. Ένω είνε τὸ δράμα φαινόνται ζωντανά τὰ πρόσωπα και τὰ πάθη. Ουδείς πηγαινει είνε τὸ θέατρον κοιτών τὴν μεταφυσικὴν στάθμην τὸυ "Έγγελ, ένα εα τῆς θέσεως και αντίθεσεως; μισήση τὸ κακόν και άγαπήση τὸ άγαθόν.

Και έμὲ αηδιάζει ὁ πρακτικατέμενος διάλογος τῆς κλαϊιάς Σχολῆς. Καταντᾶ να ακούωμεν tanti sermoni. Διὰ τούτο τὰ έργα τὸυ Δ' Άννούτζιου, ὁστις θεωρεΐται σήμερα ή μεγαλύτερα ποιητικὴ ὄδξ τῆς Ιταλίας, στερούμενα πραγματικῆς δράσεως, γίνονται πληκτικά. Ὁ διάπυρος λυρισμός και ή άχλινωτος μυστικοπάθεια ήτις έπληθεί έπ' αὐτών, σὲ μεθᾶ, σὲ καταπνίγει. Τούτο ἴσως έδωκεν άφορμὴν είνε τινες να εΐπωσι περὶ αὐτοῦ ὅτι εζάπτει έπι κινδύνως τὰ λαϊκά πάθη. Έπιμένω ὁμως ὅτι ὁ δραματικὸς συγγραφεὺς ὀφείλει να εκφράζη τὰς ιδέας τὸυ με περισσοτέρην ευγλωττίαν από τὸν Ιεροκλήρικα, διότι δέν ὀμιλεῖ είνε τὸ κοινόν άρηρημένως περὶ τὸυ προπατορικοῦ άμαρτήματος, περὶ άθανασίας τῆς ψυχῆς, η̄ εστὼ περὶ τῆς συζυγιαῆς ὀπιστίας, άλλᾶ άναμολγλεὺει βίαια και σφοδρά αισθηματικά, ετινα ὡς πυρίπυρον ήφιάτειον ταραττουσι τὴν κεφαλήν του. Έπειτα μήπως είνε τὰ δράματα τὸυ Ίψεν, τὸυ Βρυκόλακας τὴν «Νόρην» τὴν «Άγριοπαπιαν» πότε ὁ Πάστωρ, πότε εΐ; ιερός, δέν εζασκοῦσι μέχρι κόρου ὄλην τὴν εῦροϊαν τὸυ λόγου πρὸς ὑπεσθῆριξιν τῶν θεωριῶν των;

Ουδείς ποτε εσκέφθη ὅτι ὁ Αισχύλος, ὁ Άριστοφάνης, ὁ Πλάυτος, ὁ Σαίξπηρ, ὁ Σίλλερ, ὁ Μολιέρος, ὁ Γολδὸνης και ὄλα τὰ φωτεινά πνεύματα, ὅπα κατὰ διάφορον τρόπον κατέστησαν τὴν ημετέραν διάνοιαν ίκανὴν να ένοήση τὸυς τελειότερους τύπους δέ' ὦν αναφαίνονται οί ὑπέροχοι χαρακτήρες, δέν ὑπῆρξεν συνάμα μεγάλοι ήθικολόγοι. Η τέχνη δέν είνε φωτογραφικὴ μηχανή, άλλᾶ ζωγραφία ανεμνήνευτας άπεικονίζουσα τὸ κυμάτισμα τῶν συλλογισμῶν μας και τὰς θεάλλας τῆς ψυχῆς. Άν ελθω, αγαπητὴ φίλε, και μίαν φορὴν είνε τὴν οίκIAN σου, δέν θά μοι δείξης ἐκ σεβασμοῦ ὅ,τι κρύπτεται κάτωθεν τὸυ κοιτώνός σου, άλλ' ὅ,τι παλυτιμότερον ὑπάρχει εντός αὐτῆς. Ο-

μοίως δέν αναμένει να μάθη κανείς από τὴν παράστασιν δράματος συντεταγμένου κατὰ τὸυς ψυχολογικοὺς νόμους, ὅς ἄ κατεΐ ή σύγχρονος αισθητικὴ, πὸς κρείπει να γίνη ή πρώτη εμφάνισις είνε τὴν έρωμένην του. Πηγαινει αὐτόκλητος είνε τινε αὐλλογον τῶν Άγάμων.

Λέγετε ὅτι πωλεΐτε συγκίνησιν μόνον, οὐδέν άλλο. Άλλὰ και είνε τούτο ὑπάρχει διαφορά. Συγκινούμεθα βαθίως και έρωδόνται οί τρίχες τῆς κεφαλῆς, ὅταν ακούωμεν τὸν Μάκβεθ τὸυ Σαϊκσπῆρου να λέγη μετὰ τὴν διάπραξιν τὸυ στυγεροῦ έγκλήματός του: Μ' έράνη 'εάν να ήκουα μίαν φωνὴν να ^(κράζει) α' Ὑπνον δέν έχεις 'α τὸ εζῆς! Έπκό- ^{ρωσε τὸν Ὑπνον} ὁ Μάκβεθ, τὸν επκότωσε τὸν Ὑπνον τὸν ^{(άθῶον,} αὐτὸν ποῦ τὸ κουδάρικμα εσπλέκει τῶν ^{(φρονειδῶν} τὸν θάνατον είνε τὴν ζωὴν τῆς κάθε μας ^{(ἡμέρας} λουτρον τὸυ κόπου, βάλαμον τὸυ νοῦ ^{(τὸυ ποικεμένου,} τὸ άρτυμα τῆς φύσεως, τὸν μέγαν τρο- ^{(φροδέτην} ὅς τὸυ βίου τὸ συμπόσιον.»

κατὰ τὴν αμίμητον μεταφρασιν του Η. κέλα. "Η, ὅταν αναγινώσκωμεν είνε τὸ τριακοστὴν τρίτον ἄσμα τῆς κολάσεως τὸυ Δίντε τὸν θάνατον τὸυ κόμητος Ούγολίνου, η̄ και τὸν μόνον τούτον στίχον τὸυ πέμπτου ἄσματος:

«La bocca mi bacciò tutto tremante».

ὅστις ζυγίζει περισσότερον από ὄλην τὴν θεατρικὴν παραγωγήν τῶν Σουηδῶν. Η άλλη συγκίνησις, ή συμβολικὴ, ὡς τὴν ὀνομάζουσι, είνε εΐ; εκρυλος υἱός εκτός εζυτοῦ, εσχιζέει τὰ στήθη τῆς μητρός του, διασπᾶ τὴν καρδίαν τῆς, τὴν καταπτεΐ άνηλεῶς, εφεδρων τὰς χειροτέρας βλασφημίας, εσείνη δὲ βαρυαλγῆς και άσπάρουσα, στερομένη πρὸς αὐτὸν με λιπόφυγον ὄμμα, καθώς περιγράφει ὁ Ρισπέν, τὸν έρωτᾶ: «Μήπως ὄλισθησεν ἐκ τῆς πολλῆς ταραχῆς και εκτυπήθη» η̄ τὸ ἄσμα τὸυ μέσου τὸυ Στελέτη η̄ τέλος ή προερχομένη από τὴν άστυμον παράστασιν τῆς ήθικῆς γυμνότητος τῆς Μεσοαλίας, είνε άφύσικος, παραληρικὴ. Τότε πορεύομαι να εἶδω καλύτερα επιτηδείον κυβιστήρα.

Μη σὲ ξυπάζη, αγαπητὴ φίλε, ή σύγχρονος μεγάλη παραγωγή και αναπαραγωγή τῶν θεατρικῶν έργων. Τὰ πλείστα εζ αὐτῶν ζῶσι μόνον «l'espace d'un soir». Ὡ; και σὺ ερωτῆς τὸ πολὺ κοινὸν έπιζητεΐ σήμερα παντοῦ εῦθυμα πρόσωπα, διὰ να γελᾶ. Ὑψηλὰ εζα κειμή-

ζουσι. Δέν επεσαϊδῶμας ἐκ τούτου στικαί δέν πρέπει να προτιμῶνται, αναπαίνωνται είνε τε. Αἱ ελαφροί κωμῳδοί, ὡς και πολλὰ δράματα, ετινα θλέπομεν να εσφυρῶνουσιν ὡς μήκητες, είνε αντίγραφο σινῆθως οίκογενειακῶν σκηνῶν, καθώς συμβαίνουσιν είνε τὰς μεγάλας πόλεις. Άλλὰ λείπει εζ αὐτῶν «la baguette magique de Faub» Γνωρίζεις ὅτι και από τὴν άθονίαν τῶν έργων τὸυ Σαρδου, τὸυ θεωρουμένου εἶ; τῶρα κυριάρχου τῆς γαλλικῆς σκηνῆς, οί κριτικοί εἶπον ὅτι λείπει ή μεγάλη δύναμις και ή βαθύτερα σκέψις. Πολλά εζ αὐτῶν εζέλαβον τεχνάσματι φαινομενικῆς δράσεως και δικαιῶν σκηνῶν. Βισάντισε εστὼ κατὰ τὰς μικράς μου δυνάμεις σοί ὑπέδειξα. Είνε βέβαιον ὅτι κατέχεις και σὺ τὸυ πνεύματος τὰ δῶρα και τῶν Μουσῶν τὴν εὐλογία. Μήπως απεπλανήθην είνε τὰς σκέψεις μου; Δέν τὸ πιστεύω. Ὁπως δῆποτε, τὴν ευγλωττοτέρην άπάντησιν περιμένω να εῦρω είνε κανέν άλλο δράμα σου, ὅπερ θέλω να είνε τελειότερον. Εὐχομαι τούτο εζ ὄλης ψυχῆς και τὸ ελπίζω.

ΔΙΟΝ. Α. ΤΡΙΚΑΡΔΟΣ.

Έν ὀνόματι τὸυ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τὸυ Α'.

Άριθμὸς εῦρετηρίου 1135.
Δένειον δέ' ὑποθήκης Δρχ. 400.
Έν Γερρακίῳ τὸυ δήμου Ἄρκαδίων σήμερα τὴν 21 εικοστὴν πρώτην Αὐγούστου τὸυ έτους 1896 χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐναεκοσιοστοῦ έτους τὴν ἡμέραν Τετάρτην και ὡραν 2 μετὰ μεσημβρίας είνε τὴν οίκIAN τὸυ Παναγιώτου Στρούζα είνε Γερρακίῳ ἐνώπιον ἐμοῦ τὸυ Συμβολαιογράφου Κατασταρίου εδρεύοντος ἐν τῷ δήμῳ Ὑριῶν Διονυσίου Ζησιμου Πουόχου και τῶν μετρώρων Παναγιώτου Στρούζα πτ. Γεωργίου και Νικολάου Σταυρικου Στρούζα αφοότεροι κτηματῆαι και κάτοικοι τὸυ δήμου Ἄρκαδίων γνωστῶν μοι πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλικῶν άσχετῶν πρὸς ἐμὲ και τπρὸς άλλήλους πάσης συγγενείας μη ὑπαγομένων είνε οὐδεμίαν εζπῆρσιν ἐνερχνίσθησαν οὐ πρὸς ἐμὲ και τὸυς άνωτέρω μάρτυρας γνωστοί και εζτετοι συγγενείας άφ' ἐνὸς μέρους ὁ Ἄντωνιος Παπαγεωργόπουλος πτ. Βασιλείου και Ἄναστασιος Πελαδινός τὸυ Δημητρίου και ἐκ τρίτου ὁ Νικόλαος Μενδίνης πτ. Παναγιώτου άπνετες κτηματῆαι και κάτοικοι Γερρακίου μέτου δήμου Ἄρκαδίων και ὡσολόγησαν τὰ ὅταν επεται, ὁ συμβαλλόμενος Νικόλαος Μενδίνης αμολόγησεν ἴνα πῶς εἶπε 21 μαρτίου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ρων ότι από σήμεραν εξαλείθη παρά του 'Αντωνίου Παπαγεωργόπουλου και 'Αναστασίου Παλαδινού δραχμάς (400) τετρακοσίας και τὰς ὅποιαις ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ σὺν καὶ ἀναλλοίπτῃ, ὑποσχεόμενος ὁ χρεώστης Νικόλαος Μεντένης νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτάς εἰς εἰκόσημα δύο ἑξακλήρων μηνῶν ἀτόκως καὶ ἐν τῇ ὑπερμερίᾳ θέλει πληρώσει τὸν τόπον βελῶ τοῖς ἐκπτόν ἀπὸ σήμεραν καὶ μέχρι ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως ὁ δὲ ὄφειλτης Μεντένης παρέχει τὸ δικαίωμα πρὸς τοὺς πιστωτὰς Παλαδινὸν καὶ Παπαγεωργόπουλον νὰ ἐγγράψωσι πρῶτην ὑποθήκην εἰς τὰ βιβλία τῶν Ὑποθηκῶν τοῦ δήμου Ἀρκαδίων ἐπὶ μιᾷ εἰκίας ἀνωγαίας μετὰ τὰ σχετικὰ κατώγαία τῆς μετὰ προκύβη γύρωθεν, κειμένην εἰς θέσιν Ἀγίαν Τριάδα περιφέρειας Γερακίου Μίσου δήμου Ἀρκαδίων ὁραθητουμένης γύρωθεν μετὰ δημόσιον δόμιον καὶ μετὰ κτήματα Ἀναστασίου Γρέκα, εἰς τὸ ὅποιον κτήμα μένει ὑπέγγυον καὶ ὑποθηκούμενον διὰ τὸ ὅς εἴρηται ποσὸν καὶ τόκον αὐτῶν. Δεχόμενος ὁ χρεώστης Νικόλαος Μεντένης νὰ γίνεταὶ ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ ἀνω ὑποθηκωθέντος κτήματος μετὰ τὴν νόμιμον κοινοποίησιν. Ὅθεν εἰς δὴλωσιν συνετάγη τὸ παρὸν ἄνω ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ ἐντόμως καὶ βεβαίωθαι ὑπογράφεται παρὰ πάντων καὶ ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Οἱ μάρτυρες Τὰ μέρη
Π. Στρούζας Ν. Π. Μεντένης
Ν. Στρούζας Α. Παλαδινός
Α. Παπαγεωργόπουλος

Ὁ Συμβολαιογράφος
Διονύσιος Ζησίμου Πριόχος
Διὰ τὴν ἀντιγραφήν
Ἐν Κατασταρίῳ τῆς 16 Σβρίου 1900
Ὁ Συμβολαιογράφος
Διονύσιος Ζησίμου Πριόχος

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐτελέσῃ ζητηθεὶς τὸ παρὸν συμβολικόν πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἀκτικὰς τοῦ διοικητῆς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίου δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τοῦ πρωτοτύπου τὸ παρὸν ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου,

Ὁ Συμβολαιογράφος
Διονύσιος Ζ. Πριόχος

Ὅτι πρῶτον ἐτελέστων ἀπόγραφον
Ἀριθμὸς ἀπογράφων 82
Ἐν Κατασταρίῳ τῆς 16 Σβρίου

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Γ. Σ.) Διονύσιος Πριόχος

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἐτέρου

ἐπιστήμῃ ἀπογράφου διερὸ ὁ ἀρμόδιος κλητῆρ παρεγγίλλεται νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν Κ. οὐ Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν Ζακύνθῳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Νικόλαον Μεντένην ποτὶ Παναγιώτου κάτοικον τοῦ χωρίου Γερακίου Μίσου τοῦ δήμου Ἀρκαδίων καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς πρὸς γινῶσιν του καὶ ἐπιτασόμενον ἑκατὸν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτασόμενης προθεσμίας πληρώσῃ πρὸς τοὺς ἐπιτασσοντας α) Σπυριδῶνα καὶ 2) Νικόλαον ἀδελφούς Παπαγεωργόπουλου ὡς κληρονόμους τοῦ πατρὸς του Ἀντωνίου Παπαγεωργόπουλου 3) Ἀντώνιον Μπισκίνην πτ. Σπυριδῶνος 4) Θεόδωρον Πόθον ποτὶ Γεωργίου καὶ 5) Γεώργιον Μήλειτην ποτὶ Νικολάου ἐκδοχῶν τῶν τριῶν τούτων τελευταίων τῶν δικαιοματῶν τοῦ Ἀντωνίου Παλαδινῶ πτ. Δημητρίου οὐκείου τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 984 τῆς 10 Φεβρουαρίου 1907 συμβολικίου τοῦ συμβολαιογράφου Φ. Τερσαίτη κατοικῶν ἀκτικῶν τοῦ χωρίου Γερακίου Μίσου τοῦ δήμου Ἀρκαδίων α) δραχμάς τετρακοσίας ἐντόκως 8 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ 1 Ἀυγούστου 1896 καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως 6) ἐτέρας δραχμάς 12 ἑξῆς ἀντιγράφου, ἀπογράφου καὶ ἐπιταγῆς ἄλλως θέλομεν προβῆ εἰς ἐκτέλεσιν. Ἡ προῦσα δημοσιευθὴ καὶ εἰς τὴν ἐταῦθα ἐκδομένην ἐφημερίδα «Ἐλπίς» διὰ τὸ ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς καὶ κατοικίας ὄφειλέτην Νικόλαον Μεντένην ποτὶ Παναγιώτου κάτοικον Γερακίου Μίσου τοῦ δήμου Ἀρκαδίων.

Ζακύνθος 28 Φεβρουαρίου 1909

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Α. Σ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ

Ο ἘΛΠΙΣ

Τὸ κομψότατον καὶ πολυτελέστατον ἀτμόπλοιον τῆς ἀτμοπλοίας κ. Σταμ. Παπαλεονάρδου καὶ τὸ ἀνετώτερον δι' ἐπιβάτας πάντων τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, ἐκτελεῖ τὸ ἐξῆς δρομολόγιον. Ἐκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ πρῶταν ἀφικνεῖται ἐκ Κυλλήνης, Πατρῶν, Βιτρινίτσας, Γαλαξειδίου, Ἰτέας καὶ Πειραιῶς. Ἀναχωρεῖ δὲ διὰ Ἀργοστόλιον καὶ Ληξούριον ὅθεν αὐθημερὸν ἐπιστρέφει καὶ περὶ ὥραν 4 Μ. Μ. ἀναχωρεῖ κατ' εὐθείαν διὰ Κυλλήνην, Πάτρας Βιτρινίτσαν, Γαλαξειδίον, Ἰτέαν καὶ Πειραιᾶ.

Πράκτωρ ἐν Ζακύνθῳ

Κωνστ. Α. Λεοντινάκης

ΤΟ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῶ ΥΠΟΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δέχεται καταθέσεις εἰς ὄψιν ἐντόκως

1) μέχρι ποσοῦ δραχμ. 20,000 πρὸς 1 1/2 ο/ο ἐτησίως.

2) μέχρι ποσοῦ δραχμ. 100,000 πρὸς 1 ο/ο ἐτησίως.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑποκλήματος).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΓΧΩΡΙΟΙ

— **Ἐκλογικὰ.** Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν δημοσίᾳ συνεδρίασε τὸ Πρωτοδικεῖον, ἀνεκρούγη ὑποψήφιος βουλευτῆς κατὰ τὴν ἐνεργηθησομένην τὴν 22ην τρέχοντος μηνὸς Μαρτίου ἐκλογὴν ὁ ἡγέτης τοῦ Ρωμανικοῦ κόμματος κ. Ἀλέξ. Σ. Ρώμης. Ἐκ μέρους τοῦ Λομβαρδικοῦ κόμματος οὐδεὶς προεβλήθη ὑποψήφιος. Προκειμένου περὶ βίου τῆς παρούσης βουλῆς μικροῦ, πατριωτικῆ ὅλων ἢ ὁ ἀπόρριψις αὐτῆ τοῦ ἡγέτου τοῦ Λομβαρδικοῦ κόμματος περὶ μὴ ὑποδείξεως ὑποψηφίου καὶ οὕτω ὁ τόπος ἔχ' ἀπκλαγῆ τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου.

— **Σεισμὸς.** Τὴν παρελθούσαν δευτέραν 23ην λήξαντος μηνὸς σεισμὸς ὅπως οὐν ἰσχυρὸς ἀνεκλόνησε τὴν ἡμετέραν νῆσον. Κατὰ τὰ σημεῖωσιν τοῦ ἐνταῦθα Σεισμολογικοῦ Σταθμοῦ, ὁ σεισμὸς οὗτος ἔλαβε χώραν ἄρχ 5 καὶ 48' εἰχένεντασιν μετρίαν— Διεύθυνσιν ΝΔ-ΒΑ-Μέγιστον πλάτος δονήσεως εἰς ΝΔ κατὰ τὰ 9' ἐκ δὲ τοῦ ΒΑ κατὰ τὰ 11'.

— **Εὐχρηστέριον Βότσαρη.** Περὶ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Κων. Δημ. Βότσαρη τοῦ τοσκούτης ἐκτιμητέως ἀπολύοντος παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐλάβομεν εὐχρηστέριον ἐπιστολὴν δι' ἧς ὁ κ. Ἐλπίς ἐδημοσίευσεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς σεβαστῆς αὐτοῦ μητρὸς. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πλήρη εὐγενῶν καὶ πατριωτικῶν ἐκφράσεων ἀνταξίων τῆς ἠθικοτάτης οἰκογενείας Βότσαρη, παρεδίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα, καθ' ὅσον ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ γίνεται μνηστὴ τῶν δεσμῶν τῶν συνδεόντων τὴν ἠθικωτάτην ταύτην οἰκογενεῖαν πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα.

Ἐν Ἀθήναις τῆς 22)2)09.

ΛΕΩΝΤΙΝΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚῆΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚῆΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΝΤΙΝΑΚΗΣ

κογενείας μου και εμού ευχριστίας, δια τας τόσο ευμενείς κρίσεις της αξιολόγου ύμων εφημερίδος, επί τῷ θανάτῳ τῆς περιληφμένης μοι μητρός.

Ἡ ἰδιαιτέρα ἡμῶν οικογένεια, ἀρρήκτως συνδεμένη πρὸς τὴν Ζάκυνθον, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανστασίας και τελευταίως κατὰ τὴν μεταπολίτισιν τοῦ 1862 ἔδωκα πολλάκις ἐν τῷ μεταξὺ δειγματα τῆς εὐγνωμοσύνης της, πρὸς τὴν φιλόξενον νῆσον τὰς πατροπραδότους δὲ και ἱεράς ταύτας ἀγκυρήσεις ἀκολουθοῦντες και ἡμεῖς οἱ νεώτεροι, δὲν παύομεν ἐνδιαφερόμενοι περὶ παντός ὅπου ἀφορᾷ τὴν ὡραίαν Ζάκυνθον.

Ἐν τούτοις δέξαθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Πρόθυμος φίλος
Κ. Δ. Βότσαρης

— **Τέχνη και ἠθική.** Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον δημοσιεύομεν ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ τῆς «Ἐλπίδος» ἀπάντησιν τοῦ ἡμετέρου δικηκριμένου λογιου κ. Διον. Τρικάρδου πρὸς τὸν ἡμέτερον συμπολίτην και φίλον κ. Γρηγ. Ξινόπουλον. Τὸ ἀρθρον ταῦτο τοῦ κ. Τρικάρδου πλήρως κριτικῆς αὐθεντίας και μεστὸν βιβιωτάτων κρίσεων και ἐπιστημονικῶν ὄρων, συνιστῶμεν εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων.

— **Ἀφιεξις ἐπιθεωρητοῦ.** Ἀφιεξο πρὸς ἐπιθεωρητοῦ τοῦ τε Γυμνασίου και Ἑλληνικῶν Σχολείων, ὁ ἐπιθεωρητής τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Γεώρ. Γρατσιώτης, ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων και ἐμπικειωτοτέρων ἐπιθεωρητῶν.

— **Συνεισφορὰ μνηστῶν και συλλόγου ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν.** Ὁ σύλλογος και οἱ μνηστῆαι τοῦ Ἀπὸ ἡμῶν Ἑλλην. Σχολείου, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Γυμνασιάρχην δαχ. 45 εἰς ἀποστέλλου τοῦ Συλλόγου και τῶν μνηστῶν τοῦ Σχολείου τοῦτου ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἰταλίας.

— **Ἀρχαιοεπιστῆμη Συλλόγου Ἑκουσίων.** Κατὰ τὰς γενομένης ἀρχαιοεπιστῆμης τοῦ παρ' ἡμῶν λαμπροῦ σωματείου τῶν κούριων, ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Περ. Μαρίνος, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Σπυρίδ. Κουκουμύλης, γραμματεὺς ὁ κ. Σεφέρ. Χαλιπιάς και Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Σπυρίδ. Στραβοῦλης, Σπυρ. Χριστόφορος και Χαρκλ. Εἰρηγιαννόπουλος.

— **Ἐνημερωτικὰ Eastern.** Κατὰ τὴν ἐ. Ἀθηναίς διενεργηθέντα διαγωνισμόν τηλεγραφετῶν τῆς Ἀνατολικῆς Τηλεγραφικῆς Ἑταιρείας Eastern

ἐπέτυχον και οἱ ἡμέτεροι συμπολίται κ. κ. Ἀν. Π. Καρβαλλάς, Νικόλαος Δ. Μαρίνος και Νικ. Παπαδοπουλος.

— **Συναυλία Φιλαρμονικῆς.** Σήμερον Κυριακὴν περὶ ὠραν 4ην μέχρι τῆς 6ης ἡ Φιλαρμονική μας ἐτελέσει ἐν τῇ πλατείᾳ Σολωμοῦ τὴν ἐξῆς συνυλάν. 1) Marcia Riccor do di Rimini G, Frossali 2) Pot Pourri La Nuova Befana A Canti 3) Pot Pourri L'Africana Meyerber 4) Pot Pourri Madame Angot C. Lecoq 5) Quadriglie Dame Cavalier F. Cavallini 6) Marcia Sud. ti G.F.

— **Ἐνορκοὶ Μαρτίου.** Διὰ τὴν ἀπὸ τῆς αὐτίον ἀρχομένην Σύνοδον Μαρτίου ἐληρωθήσαν ὑπὸ τοῦ Ἐπειοῦ Πατρῶν οἱ ἐξῆς ἐνορκοὶ. Τακτικοὶ μὲν οἱ κ. κ. 1) Μινῶτος Δημ. Διονύσιος. 2) Καραλῆς Κόκλας Ἀν. Διονύσιος. 3) Ἀντωνῆλος Α. Ἀντωνίος. 4) Καραμαλίκης Ν. Παναγιώτης. 5) Δεκουρὸς Τόφκλος Δ. Κωνσταντῖνος. 6) Μικροῦ Κωνστ. Δημήτριος. 7) Καφοκέρκλος Βιρτέλης Φρ. Νικ. 8) Χαλιπιάς Ν. Σπυρίδων. 9) Τσουλούφης Θεοδ. Διονύσιος. 10) Δαμίρης Σπυρ. Νικόλαος. 11) Κούμκνης Διον. Ἀναστάσιος. 12) Τακρέτης Διον. Κωνσταντῖνος. 13) Μαρνέτης Ἰερ. Λαμπρινός. 14) Κορυτοῦ Ἰω. Γεώργιος. 15) Φέρρος Ἰακωβός. 16) Κιροφύλης Νικ. Κωνσταντῖνος. 17) Μάκρη. Σελμῶλης Σ. Ἰωάννης. 18) Γούλικης Κ. Ἰωάννης. 19) Μαρτινέγιοι Μάρκος, 20) Καντακίτης Περ. Ἀντωνίος. 21) Τσερατόπουλος Π. Μ. Λιτιάδης. 22) Ρίφιος Π. Στυλιανός. 23) Λογοθέτης Ἰω. Ἀπόστολος. 24) Χρονόπουλος Ἀναγν. Σπήλιος. 25) Τσοκαλάς Εὐαγγ. Μερκος. 26) Λεονταράκης Ἀντ. Ἰωάννης. Ἀ. βαν. τάκης Ι. Δημήτριος. 27) Ρούσος Α. Διονύσιος. 28) Τσιρογάνης Χ. Ἀντωνίος. 29) Λεμπήρης Ἰω. Μιχαήλ. Ἀναπληρωτικοὶ δὲ οἱ ἐξῆς κ. κ. 1) Τσιόγος Ν. Σπυρίδων. 2) Λογιωτατόπουλος Ι. Θεόδωρος. 3) Κρενδρόπουλος Γ. Ἰωσήφ. 4) Πελεκάτης Σπυρ. Ἰωάννης. 5) Γιανκός Σπυρ. Διονύσιος. 6) Μερκῆτης Κούρτσολης Ι. Λαυρ. 7) Βερενίκης Δ. Δημήτριος. 8) Κλάδης Θεοφ. Νικόλαος. 9) Μπαμπάκης Δημ. Ἀντωνίος. 10) Βούλγρης Δ. Ἀντωνίος. 11) Σκουρτζῆς Ἰω. Ἀντωνίος. 12) Γερακοῦ Μπακογιάννης Ν. Σπυρ. 13) Στρωδῶνος Διονύσιος Ἀγγελιάδης. 14) Βαρνακλάκης Ἰω. Κωνσταντῖνος. 15) Εὐαγγελιτῆς Διον. Πύλος. 16) Γεβουλέρης Πύλου Δονύσιος. 17) Κορκοτσάκης Ν. Ἀναστάσιος. 18) Φλαμπουρίτης Μ. Ἰωάννης. 19) Τσιλιάνης Εἰρ. Γεώρ.

γιος. 20) Ευδακτύλος Γ. Παναγιώτης.

— **Δασμὸς δερμάτων.** Διὰ Β. Διτάγματος ἐπεβλήθη δασμὸς 2 οἰρ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐν ταῖς ταχυδρομικαῖς δέμας περ εχομένων ἐμπ. ρευ. ἄνων.

— **Μετὰθεσις Γραμ. Νομαρχίας.** Ὁ πορὰ τῇ ἐνταῦθα Νομαρχία Γραμματεὺς κ. Μαζαράκης μετετέθη εἰς Τρίπολιν ἀντὶ τοῦ κ. Θ. Παπακωνσταντινου μετατεθέντος ἐκ Πύργου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ὁ κ. Ἰωάννης Α. Βουτσινάς δικηγόρος—συμβολαιογράφος ἀνηλλὰξεν ἀφραβῶνος δακτύλιον μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀναστασίας κόρης τοῦ μακαρίτου Ἀνδρέου Στρούζα.

— Ὁ κ. Ἰωάννης Παν. Λογοθέτης ἠρραβωνίσθη τὴν ἐκ Πύργου δεσποσύνην Εὐθαλίαν Χ. Ἀποσκίτου.

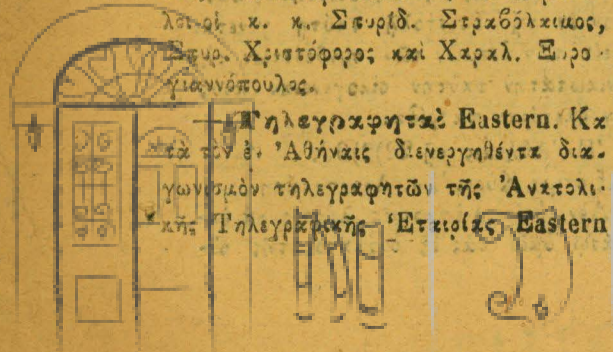
— Ὁ κ. Βασίλειος Πλαίσας ἀνιψιὸς τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Διον. Πλαίσας ὑποστάς τὴν παραλθούσαν Πρασακευὴν τὰς εἰδικὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ ἐνώπιον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Θεολογίας.

† **Ἑλένη Σκορδίλη.** Ἐν προβεβηκυία ἡλικίᾳ ἀπεβίωσεν ἡ ἀνάρετος δέσποινα **Ἑλένη Σκορδίλη** διαβύσασα τὸν βίον αὐτῆς ἐν οικογενειακαῖς και χριστιανικαῖς ἀρεταῖς. Μήτηρ πολυμελοῦς οικογενείας διδάξασα τὰ τέκνα αὐτῆς τὴν ἀρετὴν και σωφροσύνην, ἤτι-ώθη νὰ ἴδῃ ταῦτα ἀποκαταστημένα σχεδὸν και νὰ διέλθῃ τὰ γεροντικά αὐτῆς εἶτη, καίτοι ἀσθενικὰ, ἐν περιποιήσεσι και ἀνείσει. Τὰ τέκνα αὐτῆς και πάντας τοὺς οικείους ἐγκαρδῶ, συλλυποῦμεθα.

Πρῶτον πρόγραμμα Πλειστηριασμοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις, ἐκπροσωποῦμένη ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς Στεφάνου Στρέϊτ κατεῖχου Ἀθηνῶν.

Δηλοποιεῖ ὅτι Ὁ Ἀντωνίος Νικ. Φούντης κάτοικος τῆς πόλεως Ζακύνθου ὀφείλων αὐτῇ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 134884 τῆς 16 Ἰανουαρίου 1907 προσυμφώνου συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν. Πηλα Γλυ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓῆ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ